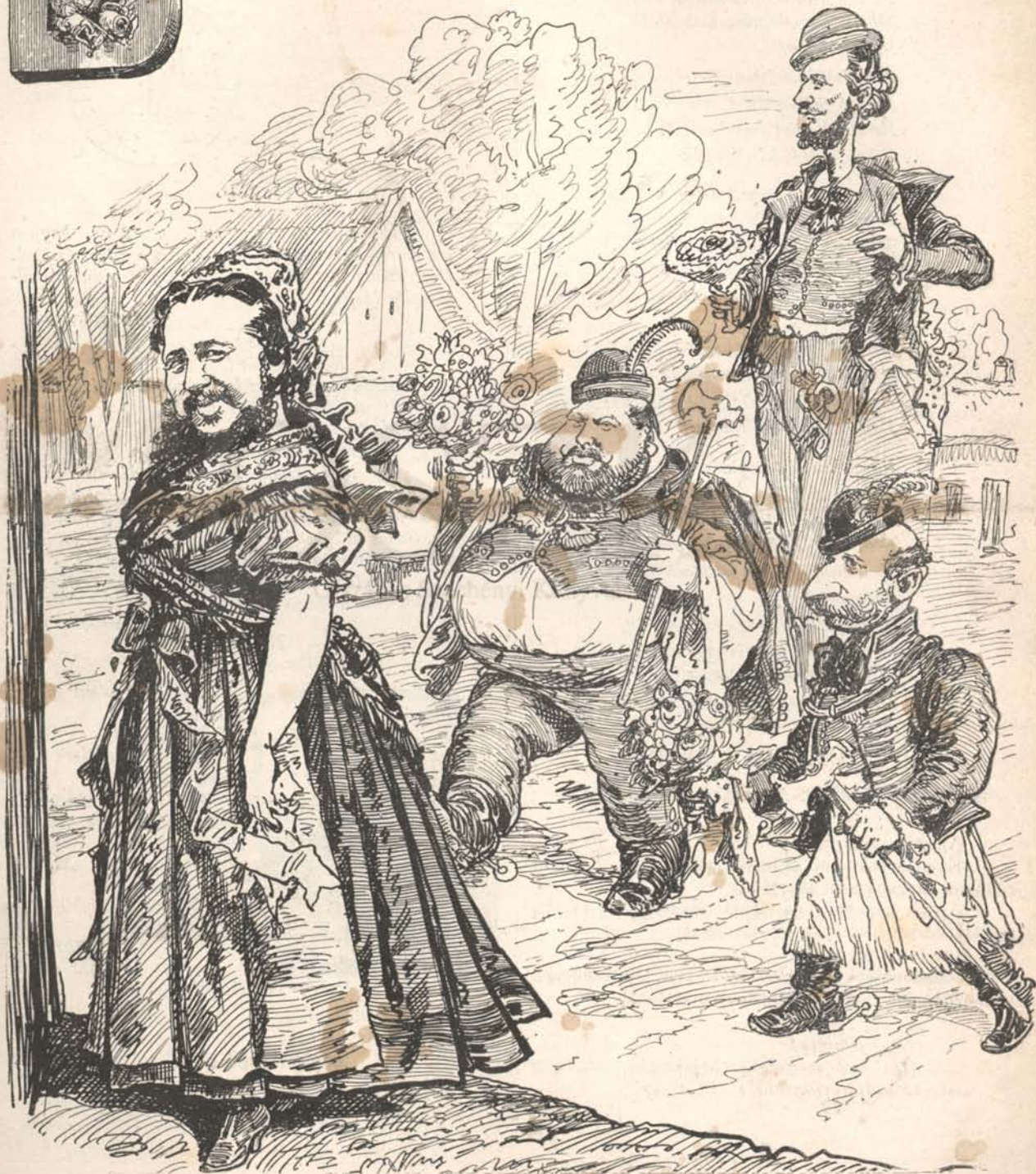

BORSSZEM JANKÓ

INÉPDAL.

Sz. K. Jár utánam három falu legénye.

A büszke czár.

TAN az ég kegyének tartod
Büszke czár,
Hogy alatta bár oly sokszor
Föld nyílik meg és lángot szór,
Mégis élsz, és nincsen benned
Semmi kár?
Azt hiszed az isten pártol,
Rád vigyáz, s óv a haláltól.
És mind azért mivel szeret,
S ha ő veled, ki ellened?

Balga hit, hazug remény ez
Büszke czár!
Mert az lenne legjobb sorsod
Hogy ha védne már koporsód,
Ha ott lennél hol nem vérez
Semmi már.
Isten jó úgy volna hozzád,
Ha az éltet nem hordoznád.
De amíg élsz, s folyvást remegsz:
Lám: isten büntetése ez!

Élned kell, és meg nem halhatsz
Büszke czár!
Élni, s bár hatalmad oly dus,
Élni mint egy hitvány koldus;
Nem vagy ébren s nem alhatol
Soha már!
S látnod kell hogy a szabadság,
Megnő, bár hogy is szakgassák;
Mert az megölhet tégedet,
De azt te meg nem ölheted!

ŠUTTYOMBERKI ĐARIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

A budgetvita előtt!
Ez az évnek amaz időszaka, mikor Tisza Kálmánt
rendesen megbuktatni akarják.

A czár naponként egy fekete szegélyű levelet talált
asztalán, hogy nem éri meg jubileumát.

Igy járok én is.

Reggelenként titkos kezekről eredő levelkét hoz a
levélhordó, melyekből íme néhány mutatónak:

N^{ro} I.

Pajtás!

Ha nem szegődöl a buktatókhoz, nem éred
meg századik évfordulódát. Reszkess!

Verrina.

N^{ro} II.

Uram!

Felszólítatik a titkos buktató bizottság részé-
ről, hogy 24 óra leforgása alatt a szabadelvű párt-
ból kilépjen, ellenkező esetben hiába reflectál
kinestári bérletre — egy talpalatnyit se fog kapni.

N^{ro} III.

Darikám!

Ha már annyira mameluk vagy, hogy a
kormány leszavazását nem veszi be a természeted,
légy szíves legalább kellőképp megbetegedni a bud-
get-vita idejére.

Egy jóakaród.

N^{ro} IV.

Képviselő úr!

Meddig görnyesztí még magát a járom alá!
Itt az idő!

Most vagy soha!

Fültessük, hogy sorainkba lép.

Ha igen, jelenjék meg ma délben a vácz-
utcán és frondeurségének jeleül gombolja be téli
kabátjának csak két felső gombját, a három alsót
ne. Szeles idő esetében megelégszünk azzal is, hogy
szivarját szájának balszögletében tartandja.

További macacskodása súlyos következmé-
nyeket vonna maga után.

Robespierre.

N^{ro} V.

Hallja-e?

Pakolj Pista!

Ön nem jelent meg a
váczintezában.

Jaj önnék!

A dynamit észre téri-
tendi.

Topánjait aláaknázzuk,
légbe röpítjük önt mandá-
tumostúl.

X. Y.

N^{ro} VI.

Mellekelve megküldetik
halála ítelete.

Marat.

..... De már ebből
ennyi elég!

Montenegrói nóta.

Ha nem lopunk, cseréljük,
Valahogy csak megélünk.

Budapesti esendélet.

I. — Decimeter gavallérok. —

SZEMÉLYEK:

Gf. Kéglisinevics }
 Br. Siczky } jeles honi ifjak s csaknem
 de Nyepovedál } fertálymágnások.
 de Hiábavalovszky }
 Adolar Feinknopf a »Neupestler Lloyd« főszer-
 kesztője, bécsi ur, ötigant und noblich.
 Thaiszelektron, békebíró.

I-ső jelenet.

(Szinhely: a »Hungaria« egyik folyosója. Idő: hajnali 3 óra. A num. 4-hen mulat az arany ifjuság: szeliden bög, enyhén ordít s nyájasan döngéti a szomszéd szoba zárt ajtaját.)

Gf. Kéglisinevics. Servus pajti!... bumm!... (Rug egyet az ajtón.)

Br. Siczky. Éljen a haza, bruderám!... puff!... (A ruhafogással körülvágat a szobában.)

de Nyepovedál (mélán hallgat s egy üres borosüveget vág bele a tűkörbe.)

de Hiábavalovszky. Jaj fiúk, olyan kedvesek vagytok, Éljen a nemzet! (A tányérokat a földhöz vágja s cserepeit emi kezd.)

Hang a szomszédból. Ruhig ihr Löwen mit eurem Affen!

A kompánia (összenéz.) Hah!...

2-ik jelenet.

de Nyepovedál (benyit a szomszédba.) Ki ön? Wer sind Sie? Qui vive? Haudujudu?

Adolar Feinknopf. Wie heiszt wer ich bin?

de Hiábavalovszky. Ah! Zsidó! Haudidud!

Adolar Feinknopf. Nem beszélék olaszul... németül kérem önöket, hagyjanak aludnom. Önök lármáznak!

de Nyepovedál. Ez véres boszut kíván!

de Hiábavalovszky. Elégtételt, vagy hozzád vágom ezt a hotelt!

Adolar Feinknopf (ajtó nyit s kidobja őket.)

3-ik jelenet.

(A »Hungaria« kapuzsine. Adolar Feinknopf ur cigarettliré akar rágyújtani. Gf. Kéglisinevics, br. Siczky, de Nyepovedál s de Hiábavalovszky kirántják a szájából s botozni kezdik. Adolar Feinknopf összetöri a botokat. Gf. Kéglisinevics a papájához szalad, br. Siczky hősiesen a closetba rohan, de Nyepovedál a mamához menekül, s de Hiábavalovszky szalvétát akaszt a karjára, miáltal pincézerré avanszirozzván, a portás leszabadítja a konyhába.)

4-ik jelenet.

— A békebíró hivatala. —

Adolar Feinknopf. Uram, engem álmomban megzavartak, botokkal megtámadtak, megsértettek. Igazságot kérek!

Thaiszelektron. Nálunk az a szokás, hogy minden ember maga vesz magának elégtételt. (Gunyosan.) Itt nem vagyunk ám Bécsben! Ez az ország gavallérok hazája. Panaszával forduljon a Petőfi-társasághoz vagy

a chevra kadisához; az ügy rám nem tartozik. Adieu monsieur Feinknopf. (A sarkára hág s kitiszteli.)

*

II.

— A sas. —

SZEMÉLYEK:

Vén sas.

Dr. Ladagni, csodadoktor.

Don Francesco de Toledo, szerkesztőségi
 vág- és fogalmazó.

Juanito }
 Perez } az ő társai.

Szinhely: az »El diario de Tabano« szerkesztőségi irodája.

(Vén sas, Dr. Ladagni jönnek.)

Vén sas. Kérem, ez türehetetlen, amit az én fiókomról irnak önök. Plet sem az Ó-, sem az Uj-Castiliában nem mertek ráfogni az emberre, még a mór világban sem. Hiszen ezek valóságos magyar állapotok már nálunk!

Don Francesco. Vén sas, kus! Te csak vén bagoly vagy. (Dr. Ladagnihoz.) Mi baja?

Dr. Ladagni. Patiens kell. Ön írta ezt a csuf dolgot rám?

Don Francesco (grandezzával.) Ehem!

Dr. Ladagni (büszke nemzeti gallériján vágja don Francescót.) Csitt!

Don Francesco (visszateremti.) Csatt!

Juanito }
 Perez } Kitünő élcz! (Fölírják.)

Dr. Ladagni. Pif!

Don Francesco. Paf!

Juanito }
 Perez } Nagyszerű! (Fölírják.)

(Erre dulakodás. A vén sas elröpül, dr. Ladagni don Francescót belelökli az íróasztal fiába, Juanito s Perez egymás üres hasát fogják nevetőkben. A hős utközben, míg a barátjái érz, elvesztette a kerületi doktorságot. Szerencséjére megél a csodaszere után is.)

*

III.

— Semiták. —

SZEMÉLYEK:

Moczl Lichtblau, börziáner.

Dóvedl Saftgrün, etiam.

Egy rendőr.

— Lloyd kávéház. —

Moczl Lichtblau (olvassa a szornált.)

Dóvedl Saftgrün (jön s üti nyakon.) Te gozember, te honczfot, te jilkos, te Rózso Sándor!... te megcsaltál engemet.

Moczl Lichtblau (visszaüti.) Nem én voltam a honczfot, te váltál a szomár. (Pofozkodnak.)

Rendőr (közbelep.) Mi e? Verekedés?

A két börziáner. Verekedés? Mit okorja maga? Mink csak kiegyenledünk a differenz!

— Schluss. —

Ártatlan beszélgetés.

Fejes. Azt beszéli ez az újság, hogy egy talján lap tagadja az irredenta-nyavalyát.

Kurta. Micsoda talján lap az?

Fejes. Aszongya hogy: (betűz:) »Gaz. d'Italia.«
Ahá, ez nyilván azt jelenti hogy Gazetta d'Italia.

Kurta. Sose bántsá, komám. Jól van az oda kinyomtatva hogy: gaz d'Italia.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

— Sport. —

(Parádés multság két cselekedetben.)

I.

Csihaj!

Evvót oszt a nőmös agarázás rókára! Nem bagózott iet vörös frakkba szorút hajdujudú egy se, ha még úgy lötyögött is a pricsős nyerögbe.

Ugy esött, hogy ippeg tennap vót nálam ennyihány czimbora, akik azé gyüttek a házámhol, hogy leszedjék rólam ezteta ganajos téli unalmatosságot, mer mán asse mulattatott, ha magamhol vátottam a Muki cigány fenekit ekkis' kommoczijó végett, hogy mondok kinyújtóztatom a mó-

csingjaimat, húzok rá a csáti botommal eppár koncert vágást; semita-pofa se szaladt a kezem ügyibe, mőte ez az Istőczy riogatja el űket az ű anitjordanikus prog rammgyával.

Hát ammint vagdosnánk szét az űdő hosszú farkát a blatt élivel: eccző csak a portán ee kezd ugatnyi a kuvaszfalkám, de nagyon.

— No, mondok, ezek idegöny szagot íröznek.

Aszongya rá Lupi bácsi amint oszt:

— Fogannyi mernék ebbe ja czukasszába, ho'zsidó gyütt!

Nem merte tartanyi eggyönk se, mer minnyájan tődtuk, hogy annak a szagát letjobban ugatja jaz kutya. Vonyittani csak papnak szokott. Behallatszott, ammint a gyüvevíny körű söprűvee vitézkődött a konyhabéli ama-

zony ármádija; de a hat komondor csak antú mīrgeseben fogta. Kinizők. Hát látok az udvar közepin egy köcsön vett kipű lovas; körülötte csővájja a cziroksöprűt mind a négy konyhabéli grácija; de azé a két komondor húzza a lova farkát hátra, ketteje elötte kafog, kettő meg két ódaarú a kapnyis csizmát akarja lejenni rúlla. No jezt föl is rántotta a szorongatott ritter az ölibe; úgy űt a gereblye képű telivérön, mint macska a sövényön.

— Júhoz te! kajáttok oda a koszos dögejinek! Elértve a kommandót, eesompolyogtak a czondrák; de ja vendig mög eligha magára nem értett a mondott szavambul, mer ijjetjibe maj leszidűt a savanyuvizesűveg fejú paripája tetejibű.

De hogy mellátta, hogy a kutyaótot füttyögetöm, közelébb ösztökélte jaz abroncsos ódalu dögvért, oszt lemászott a pijedesztálrul. Köcsögkalap ragyogott a fejín, a fősső testyin meg egy nem ű rá szabott fakó türemlésű vörös frakk. Rőszketött a szűknadrágos ina ammint komplementözva főbukdácsót a grádicson az ambitusra.

— Én keresem a tekintetes Berczi von Mokány uraságot, mondá uj magyarán. Hogy szagra fordíjjam a hallomást, oan formát éreztem, mint mikor a paprikáson genge fokhajma illat lebög. Hát csakugyan jó beszélt a hat kutya, mint a vendig ugatásábú mögértöttem.

— Az Berczi fon Mokány, az én vónék, mondám, rangossan elibéje plántálva magamot.

— Én meg vagyok a David von Vöröshedji fia, az Árpád. Az én tátim az ismeretes nagyságos oraság, mondá a süvölvény jebi.

— Ha attú nem tartanék, hogy a religiójába taposok bele, aszondanám: disznó na' szöröncsének tartom a látogatást. No tessék bévül kereskönyvi, mondám neki ősi szittya vendégszeretettel. — Czimborák, ez a harmadik szomszédom, a Mostgyütt zsidónak a származéka. — Má mink, fordulok magyarázólag a nőmök jak-heczhöl, csak így szöllijjuk az öreget. Hogy van a Dávid szomszéd? kérdém s bekésértük a méhelybe.

— Csak tetszik tudni, sok baj van a gazdaságal! Az a sok investition! A tisztok nem értenek jól a dolgát! A rosz időjárás! Az én tátim mindig panaszkodik.

— No no! Hát minek is köszönjem eztöt a meg-tisztölő szöröncsét? mondám neki s nyájassan lelöktem a kurta kanapéra.

— Azt mondta a papá, mikor megvette harmadik licitationon a búcsáron alul a bőfögi pusztát, hogy: eridjél el és látogassál meg a tekintetes Berczi von Mokánt, ami most egy szomszéd mihozánk. . . .

— Ahó! Tátida szomszéd ecsém, nemén. Ősi birto-kot lakok, ugy vedd a dógot, jordikám! mondám neki, kedéllössen ugy lapiczkán ütve, hogy lejebb csuszott a fél ódala. Hát osztán mé küdött nállam, Arpikám?

— Azt mondta a papá, eridjél oda és firold auf magadat neki; mondjál neki: te is vagy egy nemes és lovagoljál által lóháton a treszirozott Favoriten, akit trenirozta a Tojás ispány a nagyságos nívéréd alá, aztán kérd meg hogy agarázzon veled. »Ledjétek egymással jó barát!« mondta a papá.

— Szerrbusz ecsém! Szüvessen! És akkorát csap-tam a terenyibe, hogy elsőbbet bele fujt, csak azután dorgóte a hideg falhol.

— Gyere pajti, igyuk mög a brúdert! mondá neki Bugaczi Laczi. Hisz a millen ékössen tudod rakni a szót, még képviselőnek is eeválasztunk. — Mikor kijitták a fertá literös poharat, ugy körü nyata a jordit, hogy elig birt a keze fejivel kitörüközni.

— Aztat is mondta a papá, eresztette ki magábúl a vegyes beszédet a jebi, hogy jobban szeretne egy vagy két rókát mint nyólat, mert kölene a bonda prémra, mert a pelczet rajta megette a molyok.

— Ha csak róka kő, lösz nem csak prémnek, de béllésnek való is! biztatom a genge zsidót, aminek nagyon megörüt. Czimborák, allokválom a kompániját, hónap rókára agarászunk! Addig könnyitetek a külök vendé-gön, mondám kedéllössen, maj én kitekértök; ründölök ekkis vacsorát, mög eeláttatom a lovát, lakna benne!

— Kérem, kérem! vonnijja a mózsi, sem sok abrakot, sem sok vizet ne adjanak a Favoritnak, mer ha jóllakik, veszit az árábul.

— Ne ordij zápnömös, mondok neki, jóizüven baracz-kóva mög a vörös fürtjeit; tom én hogy kő az ien finum dögvél eebánnyi.

— Kérem, kérem! Csak nagyon kevés, de con-centrirozott és tiszta takarmányt neki! rijja a sarkomba a váltott jebigyerek, mer mán kívül jártam.

— Epp oan lösz! kajáttok vissza neki.

Módba hattam a Marcsi kocsi, hogy miképpen ápója aztat a telipók görheny táltost, aztán ründöttem oan fokhajmás pogány disznótoros lakomát, ho' nem csak az pátriárkhák, de még Istóczy koma is mögnyaata vóna utánna a száját. Csakhogy Arpikának, akit a Danyi vocsora véggin mán Kóbinak szóligatott, nem sok haszna maradt belülle, mer ammint az otthóni ó testámentom-béli ebédnek tetejibe kerüt az apostoli vocsora, hát az az alászorút orthodox fővedék nem nyugodott addég, ammég emezt ki nem lóditotta a szentek szentyibül. Lött is éfélresport nekü kerüt béllésnek való, amely állapottyába könnyü vót kipszkáni portmunéjábul a táti fölslegit.

(A II. cseleködöt az gyüvendő héten mondódik el.)

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

A zsidók törzsanyja Sára, Rebeka, Rachel és Leah volt.

*

Honpolgárságot nyerhet továbbá az is, aki az országban mint idegen született ugyan, de szülői később bevándoroltak.

*

Midön még a légszeszvilágítás nem volt annyira elterjedve, gyertyát égettek ott is, hol ma már petrolcum lámpások divnak.

*

A ki az életét megunta, annak legjobb, ha nem születik.

„A szomszéduram kakasa.”

M. B. No mán, erre jaz ezédulára magam is elpirulok. Ide mellém, szömérmétös kutyám!

Csak egy leginyt tudok, aki bátran végig élühetne benne: a Maklári Pistát, akinek az édes maga fundussán esött az a csoda, hogy két kis kakas összeveszött.

De mán az, mint akit ez a Likáesi tud!... ejteném össze avval a Kotlós Zirzával!

Áesi Likáesi, neköm nem kántálsz!

Menek a »Páris várossáhol« című pincze-szalonyba, a kit ugy is hínak hogy »kakatombák.«

Abba jaz uri bumsztiba letalább nimetül malaczkonnak.

*

Hódolat.

ÁR engedd, hogy mi: én Phrync s Lajsz hugom,
Járulván fényes színed elé, koszorúkat
Lábadhoz rakjuk s mondjunk hálát
A kitünő s alapos reklámért.

*

Bl-né. Hallja-e szentem, kritikusom, maga ártatlanul bánt engemet.

B-y Zs-lt. Nagysád . . . én . . . higye meg . . .

Bl-né. Hogy nem tudok alakítani, hogy mindig Buzy Zsófi vagyok, vagy Göndör Panka. Hogy mindig magamat

Tisztelt Borsszem Jankó ur!

Hát nem csunya ember ez a Beöthy? Rám fogni, hogy én illetlenkedem. Igazán kedvem volna egész nap sirni, s elmenni apácának — csak írának nekem egy jóra való vig apáca-szerepet. Lelkem Jankó, ha szeret — hát védjen meg. Eszem azt a kis tömsi mivoltát!

Blaháné. *

Bizonyítvány.

Melynek erejénél fogva alólirott bizonyítom, hogy Blaháné Lujza, piros pünkösdnapi születésű, rózsafán dalra termett énekesnő akármilyen pajkosan játszott egy-egy szerepet: sohase láttunk tőle egy mozdulatot, fogást, pillantást se, melyre akármelyik erkölcsbírónak megrovása ráillene. Hisz ennek a füligbáj természetnek ép az a tulajdonsága, hogy akármint csináljon, ami mástól sértőnek vagy durvának látszanék, tőle kedvesnek látszik; mert hát olyan a valósága neki. Csupa tréfa,

* A legkedvesebb aprógrif kézirat szerkesztőségünkben közszemlére van kitéve **Cs. B.**

átszom. De lelkemadta, lássa, ha azok a darabcsinálók mindig engem írnak!.. Hogy keljek ki magamból? . . .
B-y Zs-lt. Erre bizony nem is gondoltam.

*Álom, álom, de édes vagy,
Hej kritika de éles vagy;
Míg az ajándékosz turbékol,
A kritikus kukorékol.*

csupa kedv, csupa kellem. Azért hát ne bántsuk! Tett ez az asszonyka a magyarságnak olyan szolgálatot, esődített ez neki olyan publikumot, hogy még azt is el kellene neki nézni, ha egy kicsit eltanult volna a Judie-ektől. Pedig hát nem tette. Miről ez a hiteles bizonyítvány kiadatik.

Budapest, 1880. febr. 20.

(P. H.) **Borsszem Jankó** s. k.

A más világból.

Ugy látszik meg kellett előbb halnom, hogy a darabjaim után megéljek. **T. I.**

— Az a Szigeti nagyon elzsídózta Csipkeyt az új emberekben. Azt hiszem, az ő Csipkeyjét nem Spitzernek hittak azelőtt, de Spiczignek.

— Mond valamit. A nexus különben közel is állt.
— Hogy hogy?

— Egyszerűen így: Spitzer=Spitzig—Spitzigeti= Szigeti.

Méhészeti káté.

— Pályamunka. —

Micsoda a méh?

Kérem, azt a szemérem tiltja megmondani.

Hány lába van a méhnek?

A hányat meghagynak neki, ha a többit kitépik.

Mi haszna a méhnek?

Az, hogy mézet, viaszt és daganatokat idéz elő.

Mit tudunk a színmévről?

A színméz nevét mézszínétől kapta; jobbadán a mézeskalácsból nyerni sajtolás által; igen kóser eledel, úgy hogy a mézesvallásuak is megehetik; használtatik sárga vajaskenyerek gyártására; igen hasznos a mézes madzag is, melyet úgy csinálnak, hogy a méhekkel madzagot nyeletnek le, mely aztán egész hosszában keresztül emésztetvén rajtok, mézesen lép ismét világgá. A nádméz azonban a nádméhek készítik.

Mit tudni a méh-állodalmról?

A méhek állama az angol alkotmány szerint van berendezve. Feje a királynő. Ennek férje nem egyenrangú vele, s minthogy csak a mézkészítés érdekében veszi el: viszonyuk valóságos méz-alliance. A kormány-politika jelszava: »Lenn az ernyő, van kas«. A közigazgatás alapelve a munkafelosztás; t. i. a nép egyik fele dolgozik (munkás méhek) másik fele eszik (herék). A mi a darázsok közt a lódarázs, az a méhek közt a lóhere, de ez még nincs eléggé megállapítva. A parlamenti eszmecsere nem beszédek, hanem zsongás által történik, melynek hatása a hallgatókra ugyanaz, mint a beszédeké, t. i. zsongító.

Vannak-e a méheknek betegségeik?

Igen sok; például a lépkőr, mely mindenestre a sok lépesméz következménye; meg aztán a méhbajok.

Van-e a méheknek esze?

Nincsen; ellenben megvan az ugynevezett instinctus, mely náluk nem ösztön, hanem inkább *sejtetem*, minthogy egész munkájuknak *eleme a sejt*.

Miben különbözik a méhészet a tehenészettől?

Abban, hogy a méhész, bár köpüje van, mégsem köpül soha.

Mit dong a méh?

Rendesen Méhul operáiból szedett dallamokat.

Melyek a méhészet legujabb vívmányai?

Ha a méhek hátuljára bármi festékkal pecséteteket ejtünk, akkor az általuk készített viasz pecsétviasz lesz, és pedig olyan színű, a minő a festék volt.

Hát még?

Ha a méheket munkájuk közben folyton csittitjük és pedig »ssss« hanggal, akkor ez a »s« gyártmányukba is belehatol s a mézből méz lesz.

Hát még?

Ha a méhkast valamely kórház himlő-osztályán helyezzük el, azon kas méhei aztán, ha valakit megszur-nak, ezáltal azt fulánkjokkal lege artis beoltják s méreg

helyett valódi oltó anyagot bocsátanak a sebbe. Az ilyen egyének aztán himlőmentesek.

Hogyan készítik a méhsert?

Ha sörbe méheket fulasztanak, ami igen könnyű, mert a méh igen *fulánk* állapot.

Börzevicy W. M. élczei.

Ez a mi financzministe-rünk voltaképen nem is Sza-, hanem Überpári. (Mir scheunt, einmal schon dagesvösen.)

*

Mikor azt hallottam, hogy Wiltné megint köz-tünk mulat, kérdeztem, melyik tehervonattal érkezett? (Aber Morital!)

*

Még senkinek sem jutott eszébe kisütöni, hogy egy kis anagrammatikus betűcserével Heiland-ból milyen könnyen lehet Heiland. (Er soll mer's mochl sein!)

*

Ez a Hermann Ottó zoologikus vezérczikkeket ír. Természettudományi politikus. Kétlaki. Her man phro dita. (Nor ü so, im Vorbeigehen.)

*

Milyen tél! Hossza, vége nincs. Mindennap Catarrhin a napja. (Wer niest da?)

*

A »P. Journal« szerkesztőjét, Singert, néhány Edelbub megbotozta. Lett a német újságiróból főkapitányi engedély-lyel »Schlä'singer«. (Hall's mich!)

*

Az orosz policzaj váltig törri a fejét, honnan veszik a nihilisták a dynamitot. Pedig milyen egyszerű a dolog! Ott van Oroszországban a Duna folyó. Ha ez például 400 méter széles, a nihilisták 200 méternyire csónakáznak és megvan a »Duna-Mitt«. (Feun!)

*

De legjobban értik a nihilisták azt a mesterséget »faire bonne mine au mauvais jeu«. (Franszösisch klüngt es gleich vohrnöhmer!)

*

Az új osztrák miniszterekről beszélünk. »Dunagözha-józási titkárból kereskedelmi miniszter!« mondom: »der Kerl hat ein Kriegauglück!« (Aj paj!)

Salon Börzevicy.

— Börzevicy W. M. toastja a Wilt asszony tisztelőtére rendezett ebéden. —

Hölgyeim és uraim! Csak egy van, aminek a hangja majd olyan csengő, mint kedves vendégünké: és ez a poharak csengése. Csengjenek hát khórusban ezen az ebéden, melyen a Wiltraten-től kezdve a toast-okig minden Wilt. (Vendégek zajoson éljenek. Ausgesuechnet!) Képtelen vagyok kifejezését adni a művésznő iránti érzelmeimnek, csak annyit mondok: »dass der Umfang meiner Gefühle i h r e m Umfange ange-messen ist«. (K h o r u s : Gott wie goustreich!)

Egy pesti gavallér naplójából.

— jan. 11.

Éjjel táncoltam. Pezsgő. Részegség. Hajbakapás. Ma reggel párbaj.

* * *

— jan. 12.

Estély. Pezsgő. Összeveszés. Ma két párbaj; egyik ebéd — a másik ebéd után. Remélem holnap már vacsorára is lesz duellumom.

* * *

— jan. 13.

Roppantul el vagyok foglalva. Öt párbajnál segedkeztem.

* * *

— jan. 14.

Engedélyt kértünk a kapitányságtól, hogy ezentúl a város kellő közepén tarthassuk meg párbajainkat, mert kimenni a Rákosra vagy a lóversenyterre nagyon megszűljük.

* * *

— jan. 15.

Az Erzsébettér elzáratott a közönség előtt — ezentúl kizárólag párbajoknak lesz szentelve. Napijában 12 párbaj engedtetik meg; legföljebb 14.

* * *

— jan. 20.

Unalmas élet. Két napja erős nátha a szobához köt. Ezalatt legalább 4 párbajt vívhattam volna!

* * *

— jan. 22.

Au! . . . Fáj! . . . Megvágta a karomat.

Hansen magnetizőr Thaisz Elekhez.

— Eredeti levél. —

Tisztelt kapitány ur!

Hogy ön nekem meg nem engedi a budapesti közönség delejes kizsákmányolását, az szűkmarkuságból eredt szükségesség; duplán szükséges tehát, hogy engedelmeskedjem. De azért meg nem állhatom, hogy eljárásának ferdeségét ad absurdum ne demonstráljam.

Az én methodusom tisztán tudományos; a hol pedig szombatosokat megtűrnek, ott lehetnek tán methodisták is. Igaz, hogy némely idegekre, például a nervus vagus-ra, akkora nyomást gyakorlok, hogy az ember elkábul bele; de hiszen kész vagyok, a nemzeti tulajdonságokkal számolva, a nervus vagus helyett a nervus rerum-ot nyomni meg úgy, hogy érzéketlen lesz minden sérelem iránt. Maga az elkábulás hogy nem árt, azt az angolok példája mutatja Kábulban. Az is igaz, hogy az artériákban a vérkeringést megakadályozom; de hát nem igazságtalan monopólium-e az Zsigmondy ur javára, hogy az artériai operációkat megengedik, az artériai miveleteket pedig nem? Sőt örüljön a

magyar haza, ha minél több fiában tudok vénát találni. Aztán meg én konkurrencziát nem csinálok senki fiának. Az az erő, melylyel én dolgozom, nem gutaütés, nem villanyosság, nem delejesség, nem is boszorkányság, mely csak hexameterrel mérhető meg, hanem »titkos erő«, olyan titkos, hogy senkisésem tud róla, még magam sem. Legjobban tán isomerikusnak lehetne híni, mert izom-erőn alapul s izomosságom folytán, a hova nyulok, ott daganat (oedema) támad, még pedig komoedema. A kik izmait látják, tudják, hogy biz' azok nem pictus musculusok. Ezzel az erőmmel megtáncoltattam volna kapitány urat, megimádkoztattam volna Istóczyt zsidóul, gombostűt szúrtam volna a pénzügyminiszter tenyerébe, beragasztottam volna a parlament fecsegőinek száját, megdermesztettem volna a horvátokat és hasukra hágtam volna, . . . hanem hát nem kellettem. Am lássák, hogy boldogulnak majd nélkülem. Az én magnetizmusom csak animalicus, de az önöké anomalicus, ami sokkal rosabb. Még egyet mondok, de ez utolsó szavam. Kész vagyok negyedrészt bevételre produkálni magamat s a többi önöknek engedem át. Tehát valóságos firtli-magnetikus előadás! Ambár clairvoyant létemre megiratlan leveleket is el tudok olvasni, azért mégis elvárom becses választát.

Hansen Károly s. k.

Delej Láma.

Régiség.

(Dr. Thallóczy Lajos n. körösi találmanya.)

FÜZETLEN GOMBOK.

Csiky Gergely »Kukányi« című darabját egy Kukányi nevű család felszólítására »Mukányi« cízzel látta el. Most azonban Mokányi Berzi barátunk látta benne nevét persiflálva. A zaklatott szerző jónak látja most darabjánaka »Kháni« nevet adni, mely a budapesti fiakker dialectusban annyit tesz, hogy »senki.« Reményli, hogy most már senki sem érzi magát sértve.

*

— Hát mit tartasz a K. képviselő hatalmas szónoklatáról?

— Valóságos Sámson, egy egész sereg filiszteust riaszt meg az állkapoczájaival.

— A macedzali kéménysöprő legények ujévi köszöntője. —

Megint múlt el egy év
Az örökségnek tengerébe
Iratlan lap gyanánt
Tár előttünk az új év ideje

Sok ezer lap teliti
Az örökségnek nagy könyve
Benne — feljegyezve taláni
Az emberiség — átka és szerencse.

Irjon hát a végzet
Békét ezen új lapra
Az emberi léleknek békét
Áldást város és falura.

Háború és tűz veszélytől
Mindentől őrizve legyenek
E hűségés kívánatok szivből
Kéményseprőktől erednek.

*

Ltp . . . Kákucs Janoáhr 1 elsején . . . . . 1880.

Számla

T. cz. Tekintetes Nagy Sága . . . . . Joni ohr részére

			frt.	kr.
1.	58	1/2 kihlo Johhus	23	40
2.	17	Darap ablak fajok		
			1	80

Soldirt.

OLVASÓ ASZTAL.

„Magyar Képes Világ“, kiadják Fuchs testvérek. A címrajzban fél lovon szántó magyar földművest látunk, bent a lapban ismeretlen szerzőjü eredeti magyar regényeket közöl valami Bauer M. Lőrincz ur. Egyiknek czime: »A balsorsú menyasszony«. Szinte úgy olvasná az ember hogy: »a vasorru bába«. A füzetekben nyoma sincs a magyar életnek. Német vásári regények hanyag fordításai vannak itt halomba gyűjtve itélet és izlés nélkül. Közbe-közbe akad egy fametszet is, mely száználmas mosolyra gerjeszti a nézőt. Valóban, ily selejtes képes hetilapra nincs szükségünk, midőn annyi jól szerkesztett s díszes kiállítású e nemű vállalatokban bővelkedünk. Ilyenek a »M. Ország és a N. Világ«, a »Vasárnapi Ujság«, »Ország-Világ«, »M. Képes Néplap«, »Képes Családi Lapok« stb. Ezek érdemesek a pártolásra.

*

„Krimi sonettek Miczkiewiczről.“ A lengyelek híres nemzeti költőjének műveiből keveset birünk még irodalmunkban. Gáspár Imre, a fordító, érdemes munkára is vállalkozott, midőn közli velünk a mazur költő dalait. A fordítás hűségéről nem szerezhetünk magunknak tudomást. Magyarul elég simán folyik. Az előszóban a fordító polemizál megtámadói ellen, kik panszlávsággal vádolják őt, ami, lengyel munka fordításánál, nem igen van helyén. A füzetke ára 24 kr. Bizományosa Tettey N. és társa.

*

Pirnitzer József, nagy hangversenyek e joizlésű rendezője, mint kiadó sem marad el. »Wintermärchen« címen Katzau Lajosnak egy ábrándos polka-mazurkáját terjeszti, mely Fürstenberg hercegazszonynak van ajánlva. Ára 60 kr.

— K. A. (R.-Krsztr.) A mások elismerő véleményével szemben az ön rajzaiban nem fődöttük fel azt, amit bennök rejteni hitt. — R. (Köln.) Igazi német Narrentafel-tréfa. Schogy sem lehet magyar nyelvbe sütni. — I. S. (Gy. Dtc.) Inkább a naptárba. A lapban actualitásokat szeretünk közölni. — „Arany A. B. C.“ Sokhelyt ékesen pörög; ez is inkább, némi átdolgozás után, a naptárba való volna. Félre is tesszük s örletetjük. — K. G. (Tplex.) A mostani küldeménye nem méltó a Vendel szerzőjéhez. — M. F. (Keszg.) Ha a hét elején érkezik, még hasznát vehettük volna. — Z. Pánta. Mint az erénynek az képezi legnagyobb diadalát, hogy a bűn hozzá akar hasonlítani: az új nemzetiségi mozgalom vezérei is minden áron magyaroknak akarnak látszani, amely végből sokat fogyasztanak a Deák Ferencz dicsőségéből. De másrészt meg nem szeretünk tulságosan szigorúknak lenni; hát ha az a bunyeváczkodás nem egyéb amolyan intímus családi találkozásnál? A család tagjai korán sem gondolnak arra, hogy a magyar nemzetől elszakadjanak. — V. olv. (Vdsz.) Izes példány. — Több kéziratról a jövő számban.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.

Hirdetmény.

A „Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület“

évi rendes közgyűlését

1880. márcz. 2-kán délutáni 4 órakor fogja megtartani Budapesten saját helyiségében (egyetem-utca 2. sz.)

Tárgyai:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés az 1879. évi üzlet eredményről.
2. A mérleg és a tiszta jövedelem iránti határozathozatal az alapszabályok 21-ik §-a értelmében.
3. Több részvényes indítványa az igazgatósági elnök javadalmazásának felemelése iránt.
4. Igazgatósági előterjesztések.

Mely közgyűlésre a t. cz. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 15. §-a értelmében csak oly részvényes gyakorolhatja, akár saját személyében, akár meghatalmazott által szervezeti jogát, kinek részvénye 1879. decz. 31-ig nevére iratott s a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig a társaság pénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letételt.

Kelt Budapesten, 1880. február 14.

Az igazgatóság.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

Halljátok, lássátok s csodáljátok!

A nemrégiben vagonbukkott nagy britannia-ezüst gyár esztergő-megéltől általvett **britannia-ezüstárak**, melyek még a „**valódi Britannia**“ gyárjelleggel el vannak látva, minden aron vagy jobban mondva

ingyen

osztatnak szét. 7 frtnak beklődése vagy utánvétele mellett bárki is a következő tárgyakat kaphatja a valódi érték negyed arán, ugymint:

- 6 drb kitűnő jóságú a-ztalkés, britannia-ezüst nyéllel valódi angol aczél pengével,
- 6 „ legfinomabb villát, britannia-ezüst egy darabból,
- 6 „ britannia evőkanalat, tömör,
- 6 „ „ kávékanalat a legjobb minőségű,
- 6 „ „ késtartó,
- 1 „ legfinomabb tömör britannia-ezüst levestemerő,
- 1 „ „ „ tejsmerő,
- 2 „ angol Victoria tálcza, finom vésett,
- 2 „ hatásteljes salon asztalgérgyartartó,
- 1 „ britannia-ezüst táska-esztergő,
- 1 „ „ czukor- vagy borstartó,
- 2 „ finom britannia-ezüst tojástartó.

Mind a 44 tárgy ezelőtt 60 frt, most csak 7 frtba kerül.

Mind a 44 tárgy a legfinomabb és a legjobb britannia-ezüstből van készítve, mely az egyedüli örökké fehéren maradó fém, s a valódi ezüsthöz még 25 évi használat után sem különböztethető meg, **miért jótállás is nyújtatik.** Bizonyítékának annak, miszerint hirdetésem nem alapul semmiféle

szédelgésen.

ezennel nyilvánosan kötelezem magamat, ha az áru a tetszésnek meg nem felelne azt minden legkisebb ellenvetés nélkül visszavenni. — Hivatkozom a tömegesen beérkező köszönetnyilvánításokra, melyeket folytatólag bátor leendek a nyilvánosság elébe hozni.

A kik tehát pénziért jó és becsületes árut nem pedig szemetet akar, forduljon egyedül

NELKEN L., britannia-ezüst ügynökségéhez

Bécs, VI., Mariahferstrasse 45.

A fentebbi készlet óriási kelendőségének következtében a gyors megrendelés kívánatos.

➡ Minden más cég által hirdetett készletek utánzottak. ➡

Beérkezett köszönetnyilvánítások s utánrendelések:

Auersperg Mária herczegnő Niederstatten, Württemberg;
Fabricek, cs. kir. tábornok Győr; **Rabe J.**, esasz. kir. pénzügyőri felügyelő, Sebastianberg; **Sattler József**, cs. kir. tisztegyed, Eger;
Kirchberg János, a esasz. kir. ipartanoda halgatója, Salzburg;
Gerard Lerch, plébános Haerzowen; **Molnár Imre**, magyar k. r. jegyző, Nagy-Becskerek; **Neudecker József**, szobrász Gmunden; **Kojits Demeter**, Arad; **Schoderböck József**, Kainich; stb. stb. 13

Érdekesítő fényképek urak számára!

29 db 3 márka. Szín. 6 „

10 db 5 márka. Szín. 10 „

Cab. vagy stereoskop képek

10 darab 5 márka, a legfinomabb színreze 10 márka.

Megküldi vámentesen.

Forintosok vagy levélbőgék fűzetésül. 3 frt = 5 márka.

Grinbaum Niksa műkereskedése.

Berlin C. Jerusalem-strasse 34.

Megbízható, nyájas és önzetlen biztos gyógykezelés tekintetéből ez intézet különösen ajánlható.

Beküldetett.

Dr. Leitner

36 év óta fenálló

rendelés-intézetében

Pesten 3 dobutca 14. szám, tükös, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alatt levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponként d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

Az

„ATHENAEUM“

könyvkiadó-hivatalában Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Athenaeum-épület, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

AZ EMBER

TRAGÉDIÁJA.

Dramai költemény.

Írta

MADÁCH IMRE.

Ötödik kiadás.

Ára 1 forint 50 kr.

Angol vászonban aranyvágással díszesen kötve a és költő arczképével 2 frt 70 kr.

MOLIÈRE MŰVEI:

A nők iskolájának birálata

Ford. Szász Károly. 40 kr.

A férjek iskolája. Fordította Szász Károly. 40 kr.

A képzelt beteg. Ford. Berczik Árpád. 80 kr.

A szeleburdi. Ford. Paulay E.

— A kelleetlenek. Ford. Ke-

mény K. — Scapin csinyei, a

Siciliái. Ford. Puky J. Egy

kötetben frt 40 kr.

Továbbá:

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

kiadásában megjelent és saját könyvkiadó hivatalában (Budapest, Akadémia-épüle!) valamint a hazai könyvtáraknál kapható

A KÉT

RÁKÓCZI GYÖRGY FEJEDELEM

családi levelezése 1632—1660.

Közli:

SZILAGYI SÁNDOR.

8-rét. 1875. 644 lap, két fényvéseti hasonmással.

Ára 4 forint.

Jelen gyűjtemény nélkülözhetlen mindazoknak, kik a Rákóczi korszak mozgalmas éveivel megismerkedni óhajtanak. — Különösen műveltségtörténeti szempontból egyformán becses az a magyarországi s az erdélyi cultura fejlődésének teljes s hív megismeréséhez. Növél értékét a mellékelt kitünően sikerült két fényvésetü tábla, mely vezérfonalul szolgálhat azoknak, kik I. Rákóczi György nehezen olvasható irásával megismerkedni akarnak.

KÉSMÁRKI TÖKÖLY IMRE

naplói és leveles könyvei.

Közli:

TORMA K., NAGY I. és THALY KÁLMÁN.

4 kötetben. — Ára 16 frt helyett, 11 frt 20 kr.

E négy kötet a Tököly korszaknak (1676—1705.) első rangú forrása, mely már azzal is kiváló értéket képvisel, hogy a naplók Tököly Imrénének sajátkezű feljegyzéseit tartalmazza. Tököly naplóján kívül még hat kiváló vezérferő följegyzéseivel találkozunk, ezek közt kiemeljük itt különösen Ritter János György soproni polgár munkáját, mely városának történetét, háttérben az 1701—1719. mozgalmas évek eseményeivel, tárgyalja érdekes s kútfői modorban.

ROBERNIER ASSZONY.

Regény.

Irtta DAUDET ERNŐ.

Franziából fordította: Günther-Kégl Emerika.

Ara 80 kr.

Robernier asszony Daudet egyik legkiválóbb regénye. Az emberi szenvedély lázas hullámzását festi mesteri tollal a szerző azon megragadó közvetlenséggel, mely az élet viszonyainak alapos ismeretén és beható megfigyelésén alapszik. Látjuk a szenvedély rémes hatalmát, mely szétbontja a legszentebb kötelékeket, áldozatul követeli az erkölcsi élet nagy kötelmeit, lábbal tapossa az emberi szív legnemesebb érzelmeit, melyek romboló erejét akadályozhatták volna. A kép, melyet fest, ép oly hű és természetesen igaz, mint a mily megragadó. Leköti figyelmünket s mindvégig ébren tartja, sőt fokozza érdeklődésünket. S a mi mindennél értékesebb, az ama szerencsés megoldás, melylyel a bonyodalom véget ér. Erkölcsi érzésünk megnyugszik, olvasva a végkifejledést, s midőn sajnálatunkat nem vonhatjuk meg az áldozattól, a kit érzelmeinek benső meghasonlása vitt az örvénybe, lelünk felmagasztosul az emberi életet irányzó nagy eszmék tiszta diadalán. A fordítás teljesen méltó a regény gyönyörű tartalmához.

Szabadság a hó alatt,

vagy

a zöld könyv.

Történelmi regény.

Irtta JÓKAI MÓR.

Négy kötet, — ára 5 frt.

A ragyogó tollu magyar író legújabb történelmi regényének tárgyát Oroszországból vette s a jelen nihilista mozgalmak első alakját rajzolja a jelen század elejétől Sándor császár uralkodásának utolsó éveiből. Azóta nagyon kevésé változtak a viszonyok a nagy éjszakai birodalomban. Műveletlen néptömeg babonás, néha egészen állatias gondolkozási módjánál s érzékekkel s ezenkívül az európai civilizáció színvonalán álló uri osztály, e két egymástól teljesen különböző csoport alkotja ott a társadalmi életet, mi a történet fejlesztése a mindenható császár s az ő kezében levő katonaság hatalmában van. »A hó messze beteríti a vidéket, mondja a költő, hanem a mély hó alatt most is zöldül még valami, a minek a gyökere nem veszi ki soha.« Ezen valami a szabadság-szeretet. Kalandorok s egyszerű vad természetű emberek kívül, kik különböző jellegű titkos társulatokban működnek, nemes lelkek is áhítoznak a szent szabadság után. A jelen regényben Puskin, a költő, képviseli ezen typut. Mintha csak a mi Petőfinket lát-nánk feltámadni e nagy költő alakjában. A legnagyobb veszélyeknek teszi ki magát, de e veszélyekből megmenti őt — a szerető nő. A regényben szereplő nők, mint Jókai csaknem minden művében, a legváltozatosabb fényben s különböző vonásokban tüntetik fel a női jellemet. Az ördöggel szemközt, ki megöli saját leányát, elárulja öntudatosan férjét, meghatva olvassuk az angyali szelidségű nő történetét, ki virághoz hasonlóan hervad el a legelső sugárra, melyet a rideg külvilágból nyert, de haldokolva is csak a szeretet áldását osztja szét. Esmékért lelkesülő nők s durva, műveletlen teremteték egymás mellett tűnnek fel egy csoportban. Maga a császár is jelen-tékeny szerepet játszik ezen regényben s alakja igen rokonszenvesen van rajzolva. Az orosz társadalmi élet s történelem rajzolásánál szerző nagy tanulmányokat tett, mit gazdag jegyzetei is tanúsítanak s regényének egyes epizódjai ennél-fogva nemesek érdekes olvasmányt nyújtanak, de egyuttal tanítanak is. E műhez van csatolva többek közt Puskin Sándor »A cigány leány« című költői elbeszélése, mely most Jókai fordításában jelent meg először magyar nyelven.

(Budapest, 1880.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m

Az életből elvesve.

Beszélek.

Irtta: JÓKAI MÓR.

Három kötet ára 3 frt.

A ragyogó tollu író ez újabb szépirodalmi dolgozatainak gyűjteménye oly gazdag és változatos tartalommal jelent meg, mely alkalmat nyújt a közőnségnek, hogy kedvenc írója sokoldalú tehetségének legkülönbözőbb sajátosságaival megismerkedhessék. Tárgyai' tulajdonképen az életből és pedig a magyar életből meríti ugyan, de pl. »Az ezerkettedik éjszaka-ban« átsopar ama térre is, hol élénk képzetele egészen szabadon röpködhet, míg a »Rendkívüli nőkné« a világ történe-negy tárházából keres anyagot. Kiváló érdeket kölcsönöz a gyűjteménynek, hogy a közle-mények tekintélyes része napló-szerű följegyzés, melyben a Jókainál oly megkapó közvet-lenség elleáállhatatlanul vonzza magával az olvasót. »Hajdan, most és valaha« címűnek pl. a Svábhgy képezi színterét. Jókainak a kedvenc helye a hol, mint e közleménye végén elmerengve mondja, »pihenni akar.« A harmadik kötet fő-részt olaszországi utazásának leírása tölti be, ritka meggye-léssel, élénk színekkel, érdekes festett utirajz, melyben a klasszikus föld hatása az író lel-kére s a benyomás meleg költe-kedélyére oly varázst kölcsö-nöz e kiváló bájjal írt memoiröi-nak, mellyel kevés »utáírás« dicsekedhetik az irodalomban. — A változatoságban pártját ritkító, de mindenütt költői tar-talmu gyűjtemény bizonyára a legkedvesebb olvasmányok egyi-ke lesz a magyar közönség előtt.

Porzó Tárczalevelei.

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irtta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 lv. —

Ara 4 forint.

E cikkek felől csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalom-ban a legjobbak sorába tartoz-nak, mik a magyar szépiro-dalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játszás, élénk szí-nezés, könnyedség, fölületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarossággal, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tu-lajdonok, melyek e gyűjtemény-nek megadják súlyát és becsét.

EGY CHINAI VISZONTAGSÁGAI Chinában.

Regény.

Irtta

VERNE GYULA. VISI IMRE.

Fordította

Ara 1 frt 20 kr.

A híres francia regényíró ez alkalommal egy filozófia igazság bebizonyítására használja fel sokoldalú s oly szelleme tollát. Ez igazság az, hogy nem tudja felfogni a boldogság becsét, ki soha boldogtalan nem volt. Ezt az igazságot azon-ban, mely a mi európai viszonyaink közt bizonyítgatva — hol ki az, ki nem volt boldogtalan — kevésbé lenne meggyőző erejű, szerző China exotikus, bizarr, de érdekes talaján fejt ki. Kin-Fo a regény hőse, elveszti vagyonát s ennél fogva, miután magát hozzátartozandói javára mesés összegig biztosította, nevelőjét s barátját Vangot felkéri, felhatalmazza, hogy egy hó lefolyása alatt ölje meg őt. Később eláll e szándékától, de Vangot sehol nem találja, hogy felhatalmazását tőle vissza-kerje. Vang keresésében éli át azokat a »viszontagságokat, melyekről a könyv címét veszi, s melyek az olvasóval meg-ismertetik a chinai életet. Nem utolsó érdekes részlete a mű-nek az, mely a chinai nőket ismerteti, az eddigi egyoldalú né-zetből meglehetősen előtűzög, s LÉ-U urhölgy, Kin-Fo választotta, minden chinaisága daczára is nagyon kellemetes teremtés. A mű tartamánál fogva, kiválólag alkalmas ifjúsági olvasmány-nak is; de meglétt ember sem lapozgatja haszon és kedvtelés nélkül érdekes részleteit. A francziában már 20 kiadást ért, noha csak ősszel jelent meg először.

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

IRTA DEGRÉ ALAJOS.

Ára 90 krajczár.

Degré Alajos, jóllehet régi sikereit a magasabb társadalmi körök életéből tollhegyre szedett, elmésen s előkelő modorban írt rajzainak köszöni: érettebb korában mégis meg-vált e légtörtől s nem egy osztály, hanem a szélesebb alapon nyugvó, jelentőségére nagyobb középosztály, tehát a hétköz-napi élet erősebb összeütöközéseiből alkotja regényeit, melyek mind számosabb olvasót gyűjtének az érdekes elbeszélő köré.

Ebben a regényében, melyet ezennel a közönségnek kü-lönösen ajánlunk, a szeretetreméltó szerző egy népies színezetű elbeszélést nyújt, melynek egyes alakjai hogarthi éllel, jelen-tei piros pozsgás humorral vannak élénk tüntetve, míg maga a mese végig kellemes feszültségben tartja idegeinket s helyzetét néha oly drámai közvetlenséggel hatnak, mintha testi szemünkkel látnók — valamint hogy szerző kétszeresen szolgálja a ha-zai irodalmat, ha ezt a művét a szinpad számára is átdolgozta, mint teszik ezt a francia regényírók.

Azok közé az olvasmányok közé tartozik e könyv, melyet, mint mondani szokás, egy ültő helyében olvas el az ember.

MADÁCH IMRE

ÖSSZES MŰVEL.

Kiadta: GYULAI PÁL.

A költő arcképpével.

Három erős kötet, ára füzve 7 frt 50 kr.

Diszes angolvaszonkötésben aranyemlékkel 10 frt.

irodalmi és nyomdai részvénytársulat.